

Passievol ondernemen

bij Jah-Jireh



Begin 2023 heeft Jah-Jireh, woonzorginstelling voor oudere Jehova's Getuigen, zich aangesloten bij REIN. Zij kozen deze zomer ook vol overtuiging voor REINHELPT, de leeromgeving voor vrijwilligers en mantelzorgers. We spreken Eunice Willemstein, een bijzondere ondernemer die bij deze bijzondere organisatie bestuurder is.

Wie is Eunice Willemstein?

“Ik heb in veel facetten van de zorg gewerkt. Ooit begon ik als alphahulp en ondersteunde ouderen en zieken met huishoudelijke taken. Ik voelde en voel me in de zorg als een vis in het water. Uiteindelijk ben ik met leren naast mijn werk, verpleegkundige geworden. En ik ben altijd graag actief en betrokken bezig met mensen in mijn omgeving. Ik ben redelijk eigenwijs en houd van aanpakken. Daarbij zoek ik graag naar mogelijkheden om dingen voor elkaar te krijgen, linksom of rechtsom.”

Wat betekent Jah-Jireh en wat was de noodzaak om deze woonvorm op te richten?

“Jah-jireh betekent: Jehovah Voorziet. Wij zijn een particuliere woon-zorginstelling voor ouderen, die Jehovah's Getuigen zijn. Ik ben zelf ook Jehovah's Getuige en wilde graag meer betekenen voor mijn geloofsgenoten. Wij vierden bijvoorbeeld geen feestdagen. Dus als onze ouderen dan in een regulier verzorgingshuis zitten, en de medewerkers maken (heel goed bedoeld!) van elke feestdag een groot feest, dan komen zij regelmatig in een moeilijke situatie. Gelukkig is hier vanuit familie en netwerk veel aandacht voor, maar niet iedereen heeft dat en het gebeurt regelmatig dat het ook voor mantelzorgers te zwaar wordt. Daarom ben ik gaan zoeken naar manieren waarop dit voor deze groep anders zou kunnen.”

Hoe is Jah-Jireh Woonzorg ontstaan?

“In Nederland bleken al zo'n 150 speciale doelgroepen in de ouderenzorg te zijn. Groot voorbeeld voor mij was 'de Beukelaer' in Rotterdam voor diverse doelgroepen, zoals ouderen uit de Suri-naamse en Marokkaanse gemeenschap. Juist omdat zij een heel andere manier van leven of culturele achtergrond hebben. Voor oudere Getuigen van Jehovah was er in Nederland nog niets op dit gebied. Wel in Engeland en daar ben ik toen met een vriendin een paar dagen intern gaan kijken en voelen. Ik had vooraf gezegd: Ik wil niet alleen een rondleiding, maar wil desnoods op een klapbedje bij bewoners op de kamer. Gewoon alles meemaken in zo'n huis. En na vier dagen daar intern wist ik: dit is het! Het duurde nog wel even, maar je kunt wel stellen dat Jah-Jireh Nederland daaruit is voortgekomen.”

“Ik ben eerst drie weken dag en nacht (met mijn klapbedje) in een appartement bij de eerste drie bewoners gaan wonen, om hen zorg te kunnen bieden. Tussendoor was ik bezig om de organisatie op te zetten en mee te helpen om de andere appartementen verder op te knappen.”

Wat waren de uitdagingen om deze specifieke vorm van ouderenzorg op te kunnen richten?

Er waren nog best nog veel uitdagingen. “Je hebt namelijk een juiste locatie nodig, deze moet eerst worden verbouwd, je moet mensen aannemen en je moet alles financieel opzetten. Na het bezoek aan Engeland, zijn we eerst met een kleine groep mensen begonnen om dit idee te gaan onderzoeken. We namen alle kosten voor eigen rekening en hebben een simpele website gebouwd, waarop we ons verhaal deden. Mensen konden zich dan inschrijven om eens per maand een bijeenkomst bij te wonen om het idee verder te onderzoeken. We legden een wachtlijst aan en in no-time hadden we al 1000 aanmeldingen. Geld en vastgoed bleken de grote uitdaging te zijn. Het Zorgkantoor kon ons niet verder helpen. Maar op aanraden van een zorginkoper van het Zorgkantoor, zijn we gaan praten met grote zorgaanbieders in de regio. Een van die zorgaanbieders wist in Rotterdam een flat die voor twee derde leegstond. Deze flat kreeg de bestemming: zorg aan huis.

Toen kwam alles echt in een stroomversnelling. Ineens konden we beschikken over 72 appartementen. Ik ben daar in 2010 eerst in mijn eentje in de zorg begonnen. Het was nog een kale spookflat, een grote bouwput zonder inrichting. Er kwamen meteen al drie bewoners wonen vanuit de revalidatie die eigenlijk niet meer veilig terug konden naar hun oude huis, bijvoorbeeld omdat ze geen trap meer konden lopen. Ik ben daar eerst drie weken dag en nacht (met mijn bekende klapbedje) in een apparte-

ment bij gaan wonen, om hen ook bij nood in de nacht zorg te kunnen bieden. Tussendoor was ik bezig om de organisatie op te zetten en mee te helpen om de andere appartementen verder op te knappen. Na drie weken was iedereen een beetje geland in zijn nieuwe woonsituatie, konden we ook meer medewerkers aannemen en kon ik 's avonds weer terug naar huis (lacht). Man en kinderen ook weer blij!”

Hoe groot is de organisatie inmiddels?

“We hebben nu drie locaties met ruim 150 mensen in zorg en daarvan is 60% WLZ (thuiswonend). Er zijn 100 medewerkers in vaste dienst en nog eens 20 flexibele krachten die we kunnen inzetten.”

Hoe is dat zo snel gegroeid?

“Na het begin in Rotterdam in 2010, kregen we anderhalf jaar later in Wageningen de beschikking over een flat in de bossen. Nog een jaar later kregen we een flat in Heerlen. We moesten toen ook gaan kijken naar een verdienmodel, want in Rotterdam en Wageningen gingen alle inkomsten van zorg naar de zorgaanbieder, verder betaalden wij alles zelf. Dat kon natuurlijk niet zo blijven. En dat had niet eens te maken met de financiën, maar meer met het vasthouden aan de identiteit binnen een grote zorgorganisatie. We wilden graag onze eigen regie als organisatie, want het is voortdurend waken dat je niet op gaat in het grote geheel. Alweer maakten we een bedrijfsplan. We hadden veel geld nodig voor personeel, uniformen, computers en verbouwingen. Het Zorgkantoor had

hiervoor groen licht gegeven, maar we moesten een buffer van ongeveer drie maanden realiseren om de tijd te overbruggen voordat het zorgkantoor ons kon uitbetalen. Banken staan niet te springen om geld te lenen aan zorgorganisaties en dus moesten we een oplossing verzinnen, want onze collega's wilden natuurlijk wel op tijd hun salaris ontvangen. Het was de dochter van een bewoner die met het idee kwam om dit via crowdfunding te doen. We hebben in een week tijd op elke locatie een presentatie gegeven aan alle bewoners en hun familie. Ik herinner me dat toen we de bewoners voorlegden om een zelfstandige organisatie te worden, we op de locatie in Wageningen een staande ovatie kregen. Daarna hadden we in korte tijd bijna 4 ton bij elkaar. Geweldig toch!"

Uit zo'n bedrag van de bewoners blijkt veel commitment. Hoe ga je hiermee om?

"Ik kan je eerlijk vertellen dat ik daar weleens van wakker heb gelegen. Want het moet natuurlijk wel allemaal goed gaan. Je komt elkaar iedere dag tegen en je hebt al het vertrouwen van de bewoners gekregen. Maar je hebt niet altijd alles in de hand. Gelukkig is alles goed verlopen. We hadden gedacht dat we het bedrag in 3 jaar tijd konden terugbetalen aan iedereen, maar uiteindelijk is dit in 2 jaar gelukt."

Wat hoor je terug van de bewoners over hun ervaringen bij Jah-Jireh?

"Onze bewoners praten graag over hun geloof met elkaar, ze steunen elkaar, zijn hecht en heel gericht op de toekomst. Het is hier vaak heel gezellig samen; er wordt veel met elkaar gelachen, gegeten, koffiedronken en men zoekt elkaar regelmatig op. We houden gewoon veel van gezelligheid en samen zijn. Omdat alle bewoners van Jah-Jireh hierin gelijkgestemd zijn, geeft hen dat een heel fijne oude dag. Wij hebben veel aandacht voor de geloofsbeleving van onze bewoners. En als mensen bijvoorbeeld fysiek niet naar 'de kerk' kunnen gaan (wij noemen dat naar de Koninkrijkzaal gaan), dan kunnen zij er via Zoom toch bij zijn. Zo blijven zij erbij horen. Dat is voor hen heel belangrijk."

"Medewerkers hebben buiten hun werk ook genoeg te doen. Met REIN kunnen zij tussendoor toch in korte momenten hun deskundigheid verbeteren."

Is het moeilijk om personeel te vinden in deze specifieke woonvorm?

"Eigenlijk niet. Mensen die hier komen werken, hebben verschillende achtergronden en geloofsovertuigingen. Belangrijk is dat iedereen respect heeft voor elkaars manier van leven. Wij hebben ook wel eens personeel dat weggaat om een praktische reden en dan na een jaar weer terugkomt, omdat ze het hier zo fijn en gezellig vinden. Zij voelen zich hier gewaardeerd en gerespecteerd als persoon, omdat dat is waar wij voor staan."

Echtparen blijven altijd samen, is een van jullie kernwaarden. Kun je hier wat meer over vertellen?

"We proberen inderdaad zo lang als verantwoord is, partners bij elkaar te houden. Er zit natuurlijk wel een grens aan, bijvoorbeeld waar wij de veiligheid niet meer kunnen bieden. Of dat het te zwaar wordt voor een van beide partners. Dat is een duidelijke grens voor ons als organisatie. Er is bijvoorbeeld geen gesloten afdeling voor mensen die gaan dwalen, want wij zijn geen verpleeghuis. Daarin werken we intensief samen met het netwerk van onze cliënten."

Hoe heb je REIN leren kennen?

"Via het REIN Magazine en het REIN bestuurdersdiner ben ik met REIN in contact gekomen. Vanaf minuut 1 dacht ik: dit is wat wij nodig hebben! En dat komt omdat ik van origine zelf verpleegkundige ben. De manier van werken met REIN is zo passend bij onze zorgmedewerkers, dat sluit gewoon naadloos aan. Het is hier dan ook heel goed ontvangen." En terzijde merkt Eunice nog op: "Wij hadden een

prachtig scholingsprogramma, dat was het probleem niet. Het niveau van dit vorige programma was hoog, maar per module duurde het gewoon te lang, waardoor collega's snel afhaakten. Dat vind ik zo fantastisch van REIN. Je kunt je tijd zó efficiënt gebruiken. En dat is belangrijk voor medewerkers. Iedereen heeft het druk. En we hebben allemaal de mond vol van werk/privé in balans. Medewerkers hebben buiten hun werk ook genoeg te doen. En met REIN kan je tussendoor toch in korte momenten je deskundigheid verbeteren. Wat extra handig is, is dat er voor iedereen wat wils is. Niet alleen qua aanbod, maar ook op welke manier. Alleen of samen met je team."

Het was groot feest bij de opening, met alle bewoners en personeel erbij en zelfs de burgemeester. Hoe waren de eerste reacties?

"Heel positief. Echt geweldig. Juist omdat REIN zo van deze tijd is en ook omdat het voor een groot deel bedacht en gemaakt is door zorgprofessionals, denk ik dat het heel succesvol zal zijn. Ik verwacht dat groeien en ontwikkelen met REIN heel uitdagend en aantrekkelijk zal blijven. We hebben ook bewust de bewoners erbij betrokken, om hen te laten zien hoe wij als zorgprofessionals leren. De VR-bril vond men, ook de burgemeester, erg interessant en een hele uitnodigende manier om een virtuele training te volgen."

Zijn er bij Jah-Jireh ontwikkelingen in de toekomst?

"Jazeker, de zorg bij Jah-Jireh is volop in beweging. Het is geen geheim dat de vergrijzing om ons heen voor de nodige uitdagingen zorgt, ook voor de mantelzorgers. Maar we gaan deze uitdaging graag aan. We proberen familie en mantelzorgers meer en meer te betrekken bij onze zorg. Daarom ben ik ook superblij dat REINHELPT beschikbaar is gekomen. We kregen zo vaak de vraag van vrijwilligers en mantelzorgers om een specifieke scholing om hun familie of andere bewoners te kunnen ondersteunen. Iedereen is blij verrast met de komst van REINHELPT! En de toekomst zal leren of wij als organisatie groter gaan groeien. De vraag is er zeker!" ■